

РЕШЕНИЕ

№ 7526

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12746** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Й. Р. Г., А. М. С., С. П. С., З. Г. Д., Й. Г. Й. срещу РЕШЕНИЕ № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018г. на СОС, относно одобрения план за регулация и застрояване на местност ж.к. „Д. 2-II част”, район „И.” в граници: [улица], [улица], [улица], [улица], без УПИ и улици по т.4 и т.5 и без кв.16 по т.6, както и без допускане на намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица, по отношение на имот с идентификатор № 68134.1505.1580, попадащ в УПИ VII-1580 от кв.7 и УПИ I-1580 от кв.146, улица-тупик по о.т.335-о.т.336 от кв.7 и улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.146.

В жалбата са изложени съображения, че решението е издадено в противоречие с материалния и процесуален закон. Посочва се, че от собствения им поземлен имот са образувани два отделни УПИ - УПИ VII-1580 от кв.7, отреден за „обществено обслужване“ и УПИ I-1580 от кв.146, отреден за „жилищно строителство“, а част от имота е отреден за улица. До 50 % от застроената площ не можело да бъде реализирана съгласно така одобрения ПУП. Неправилно била приложена разпоредбата на чл. 108, ал. 5 ЗУТ, както и тази на чл. 16, ал. 1 ЗУТ. Нецелесъобразно било образуването на улица – тупик за сметка на процесния имот, по средата, без да е предвидено наличието на съседни имоти. Не било съобразено направеното и уважено

на ОЕСУТ тяхно възражение. В съответствие с принципа на чл. 6 АПК съществувала възможност за по-плътна и голяма застрояване на имота. Молят решението да бъде отменено, а преписката – върната на ответника с указания за ново произнасяне. Алтернативно – молят решението да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендират присъждане на направените по делото разноски в общ размер на сумата от 2 610.00 лева, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

В проведените открити съдебни заседания жалбоподателите, редовно призовани, чрез процесуалните си представители адв.Ц. М. и адв. С. Б. поддържат оспорването на акта.

Ответникът – Столичен общински съвет, редовно уведомен, се представлява от юрк. Д. П., която оспорва подадената жалба. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. В писмени бележки от 10.07.2020г. е изразено становище за неоснователност на същата и законосъобразност на постановеното решение.

Заинтересованата страна – Столична община, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по съществото на спора.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и анализира приетите в процеса писмени доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят [фирма], представлявано от Й. Р. Г. по силата на договор за покупко-продажба от 08.05.2008г., сключен във формата на нотариален акт № 75, том III, рег. № 3295, дело № 457/2008г. е придобил правото на собственост върху 5/36 идеални части от ПИ с пл.сн. № 1580 от кв.15 и кв.7 с площ от 3 632 кв.м., находящ се в [населено място], район „И.“, при граници: [улица], УПИ XIII-953, УПИ III- „за младежки дом и озеленяване“, УПИ IX-1183 и улица.

А. М. С., С. П. С., З. Г. Д., Й. Г. Й. се легитимират като собственици /нотариален акт № 74, том III, рег. № 3282, дело № 456/2008г./ на 22/36 идеални части ПИ с № 1580 от кв.15 и кв.7 с площ от 3 632 кв.м., находящ се в [населено място], район „И.“, при граници: [улица], УПИ XIII-953, УПИ III- „за младежки дом и озеленяване“, УПИ IX-1183 и улица.

Със Заповед № РД-09-50-767 от 14.05.2010г. на главния архитект на Столична община е било допуснато изработването на ПУП - ПРЗ за реструктуриране на жилищен комплекс за[жк]– II част в обхват: бул. „проф. Ц. Л.“, „К. булевард“, [улица]и [улица]. Мотив за допускането е приемането на ОУП от 2009г. и изменението му с решение № 960 от 16.12.2009г. на МС, при спазване на изискванията на нормативната уредба по устройство на територията, предвижданията на Общия устройствен план на Столична община /ОУП/ и заданието за проектиране, като се вземат предвид резултатите от обществените обсъждания и решенията на Общинския експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/ по Протоколи № ЕС-Г-130/09.12.2008г., ЕС-Г-34/24.03.2009г., № ЕС-Г-46/28.04.2009г. и № ЕС-Г-37/20.04.2010 г.

Изработеният проект на ПУП за реструктуриране на жилищен комплекс „Д. 2 – II част“ е бил съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в Държавен вестник /ДВ/, бр. 44/11.06.2010г. След обсъждане на постъпили възражения, на основание чл. 128, ал. 2 и ал. 10 ЗУТ коригираният проект на плана, заедно с плановете и схемите по

чл. 108, ал. 2 ЗУТ, са били съобщени на заинтересованите лица с обявление в ДВ, бр. 28/05.04.2011г.

Със Заповед № РД-18-27/03.04.2012г. изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ е одобрил кадастралната карта и кадастралния регистър /КККР/ на район „И.“, Столична община, което е наложило преработване на проекта за ПУП за реструктуриране на ж.к. „Д. 2 – II част“ върху актуалната кадастрална основа.

Преработеният проект върху специализираната КК е приет от ОЕСУТ с Решение по т. 15 по Протокол № ЕС-Г-88/08.12.2015 г. /л. 110 – л.113/ и е съобщен на заинтересованите лица с обявление в ДВ, бр. 3/12.01.2016г. Със Заповед № РИС16-РА50-2/12.01.2016г. на кмета на район „И.“, на основание чл. 5 и чл. 14, ал. 1 от Наредбата на Столичния общински съвет за реда и начина на провеждане на обществени обсъждания и чл. 22, ал. 4 ЗУТ, е наредено да се проведе обществено обсъждане на проекта за ПУП. От приетия по делото Протокол се установява, че обществено представяне на проекта е било проведено на 19.01.2016г. Постъпилите възражения по проекта за ПУП са били разгледани на заседания на ОЕСУТ съответно на 23.05.2017 г. /т. 4 по Протокол № ЕС-Г-41/, на 11.07.2017 г. /т. 8 по Протокол № ЕС-Г-56/ и на 28.11.2017г. /т. 9 по Протокол № ЕС-Г-94/.

На проведеното заседание на ОЕСУТ от 23.05.2017 г. / Протокол № ЕС-Г-41, л.98-л.109/ са били разгледани подадените възражения от жалбоподателите вх. № РИС16-ТП00-72/02.02.2016 г. и вх. № САГ16-ГР00-636/7/10.02.2016г. относно имот с идентификатор № 68134.1505.1580, но те не са били уважени /л.102/.

Проведени са съгласувателни процедури на план схемите на техническата инфраструктура, със [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], направена е оценка и заснемане на високата, трайната, дървесна растителност, с приложена обяснителна записка, на основание чл. 19, ал.4 от ЗУЗСО.

Окончателният проект за ПУП-ПРЗ, след преработването му, е обявен на основание чл.128 ал.1 от ЗУТ в ДВ, бр. 37/04.05.2018 г., и обявен на определено за това място в Столична община, район „И.“.

На основание чл. 22 от ЗУТ е проведено обществено обсъждане на 21.05.2018 г., 04.06.2018 г. и 11.06.2018 г., в изпълнение на заповед № РИС18-РД-56-65/04.05.2018г. на Кмета на Столична община, район „И.“, за което е съставен протокол. След обсъждането са постъпили възражения, които назначена със Заповед № РИС18-РД91-57/17.05.2018г. на Кмета на Столична община, район „И.“ комисия е разгледала и изготвила доклад.

На заседание на ОЕСУТ от 10.07.2018г. / Протокол № ЕС-Г-53, л.72-л.85/ са били разгледани също подадените възражения от жалбоподателите вх. № РИС18-ВК08-497/74/04.06.2018г. и вх. № РИС18-ВК08-497/75/04.06.2018г. относно имот с идентификатор № 68134.1505.1580, като съгласно т. 7 /л.78/, същите не са уважени, а проектът е приет и след отразяване на направените корекции е изпратен за одобряване от СОС /л.84/.

С доклад № САГ16-ТП00-8-/33//18.07.2018г. главният архитект на Столична община е предложил на СОС да одобри проекта за ПУП – план за регулация и режими на застрояване за реструктуриране на местност „ ж.к. Д. 2 - II част“.

На заседание на 26.07.2018 г. на СОС е прието процесното решение № 544 по протокол № 58. Решението е издадено на основание чл. 129, ал.1, чл. 134, ал. 2, във връзка с ал.1, т. 1 и ал. 2, т. 2 ЗУТ, като одобреният проект включва план за регулация

и план за застрояване за м. „ж.к. Д. 2- II част“ в обхват по-голям от три квартала, план-схеми на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура по част ВИК, Ел, Тп, Дс и Слт и ВП. От обхвата на плана са изключени имоти, за които е необходимо предоставяне на договори по чл. 15, ал. 3 и 5, или по чл. 17, ал. 3 или 5 ЗУТ, за имоти, за които са направени корекции от ОЕСУТ, както и за кв. 16. Решението е обнародвано в ДВ, бр. 71 от 28.08.2018г.

В процеса е допуснато и прието експертно изследване, изработено от арх. А. Б., от данните по което се установяват следните релеванти за предмета на спора факти:

Съгласно обжалвания ПУП части от поземлен имот с идентификатор № 68134.1505.1580 са отредени за УПИ VII-1580 „за обществено обслужване“ от кв.7, и УПИ I-1580 „за жилищно строителство“ от кв.14б, местност „ж.к. Д. 2 – II част“.

Съгласно ОУП на СО и приложение към чл.3, ал.2 от ЗУЗСО, поземлен имот с идентификатор № 68134.1505.1580 попада в устройствени категории: зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в градски райони - „Оз1“ и жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване „Жк“, като границата между устройствените зони е по [улица].т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.14б.

Частта от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580, от която е отреден УПИ VII-1580 „за обществено обслужване“ от кв.7 попада в зона за обществено обслужващи дейности и озеленяване в градски райони „Оз1“ съгласно ОУП на СО. Устройствовите показатели за зоната са: Плътност на застрояване /Пл/ – 30%, коефициент на интензивност на застрояване /К./ - 1,2, минимална озеленена площ – 50%, от които половината с висока растителност, височината на сградите не е нормирана, определя се с ПУП и РУП.

Частта от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580, отредена за УПИ I-1580 от кв.14б попада в жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване „Жк“. Устройствовите показатели за зоната са: Пл – 40, К.-3, минимално озеленяване – 40%, максимална кота корниз за жилищни сгради – 26м, максимална кота корниз за обществени сгради – 32м.

Предвиденото застрояване в УПИ VII-1580 от кв.7 е свободностоящо 5 етажно с максимална височина 15м. Предвидените устройствени показатели за УПИ VII-1580 съответстват на устройствената зона „Оз1“, в която имотът попада.

За УПИ I-1580 от кв.14б с обжалвания план е предвидено жилищно предназначение. В имота е проектирано изграждането на свободностояща 5 етажна сграда с максимална височина 15м. Предвидената височина на сградата е по-малка от максимално допустимата от 26м., с което не се нарушават предвижданията на ОУП на [населено място] и на ЗУЗСО.

С обжалвания план част от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 е отреден за улица-тупик от о.т.335 до о.т.336, за която от имота се отнемат около 150 кв.м. Частта от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580, която попада в улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.14б е с площ около 890 кв.м. Частта от имота попадаща в разширение на [улица] е с площ около 136 кв.м. Общо частите от имота, попадащи в улични регулации, са с площ около 1 176 кв.м. С предвижданията на плана от имота се отнемат 32,3% за транспортна инфраструктура /елементи на уличната мрежа/.

[улица] от кв.7 и улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.14б са проектирани изцяло в ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580.

С плана е предвидено разширение на [улица], с което се отнемат около 278

кв.м. от имота /площта е определена по графични данни/. Съгласно комуникационно-транспортната система към ОУП на С., „план-схема на първостепенна улична мрежа”, [улица] е първостепенна улица от IV клас. С плана е предвиден напречен профил с широчина 22м., състоящ се от пътно платно с широчина 12м. и прилежащи тротоари с широчина по 5м. отговарящ на Типизиран напречен профил на главна улица IV клас /схема15/ към чл.77 от Наредба №РД-02-20-2/2017г. „за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии”.

Предвидените с плана [улица].т.336 и [улица].т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.14б не са улици от второстепенната пътна мрежа.

С плана е предвидено затваряне на част от съществуваща [улица] от о.т.357 до о.т.356 /при изхода на ул.Д. П./ и обособяването ѝ в пешеходна зона и прокарване на нова [улица].

Проектираното застрояване в УПИ I-1580 е с височина 15м. при допустима височина на застрояването на жилищни сгради за зона „Жк” – 26м, с което е ограничено застрояването в имота. Съобразявайки горните констатации, арх. А. Б. е приела, че същият по отношение на недвижимия имот на жалбоподателите не е икономично осъществим.

В откритото съдебно заседание вещото лице допълнително посочва, че улицата тупик е редно да се проектира в два съседни имота, а именно в имот с идентификатор № 68134.1505.1580 и имот с идентификатор 68134.1505.2349, а не изцяло в имота на жалбоподателите, при условие че не се засягат съществуващи законно изградени сгради.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл. 131, ал. 1 и ал.2 т.1 от ЗУТ „заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. Непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са имотите - предмет на самия план“.

Жалбоподателите [фирма], представлявано от Й. Р. Г., А. М. С., С. П. С., З. Г. Д., Й. Г. Й. представиха писмени доказателства, удостоверяващи правото им на собственост върху ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580, от който е отреден УПИ I-1580 от кв.14б и УПИ VII-1580 от кв.7, местност „Д. 2-II част“, и въз основа на тях се обуславя наличието на правен интерес от оспорване на РЕШЕНИЕ № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018г. на СОС /чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ/. При това настоящият съдебен състав приема, че тяхната жалба е ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения 30 - дневен срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, считано от 28.08.2018г. и срещу акт /чл. 214, т. 1 от ЗУТ/, който подлежи на проверка за неговата законосъобразност по съдебен ред.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, решението е издадено от компетентен орган – Столичен общински съвет, на основание чл. 129, ал.1 от ЗУТ, доколкото се одобрява ПУП-ПРЗ с териториален обхват над три квартала, при което СОС е компетентен да одобри така изработения ПУП. РЕШЕНИЕ № 544 от 26.07.2018г. е прието на заседание на СОС,

проведено на 26.07.2018г., обективирано в протокол от заседанието № 58, т. 40 от дневния ред, подписано от председателя на СОС. В жалбата не се съдържат оплаквания относно законосъобразното протичане на заседанието, на което е прието решението. Ето защо следва да се приеме, че оспорваното решение на СОС е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му по чл. 21 ал.1 т.11 ЗМСМА, във вр. с чл. 129 ал.1 ЗУТ.

На второ място, обжалваното решение е издадено при неспазване на законоустановената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, обуславящо отмяната му на основание чл. 146, т. 2 АПК. Не са посочени обективно и пълно фактическите и правните основания за постановяване на акта, като от описаните в него констатации не може да се изведе безпротиворечиво волята на административния орган за одобряването на ПУП конкретно за процесния недвижим имот. За горното, ще бъдат изложени подробни съображения при проверката на акта по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК.

На трето място, съдът приема, че актът е издаден, без да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Изработването на ПУП е възложено от главния архитект на Столична община, със заповед № РД-09-50-767/14.05.2010г., въз основа на делегирани правомощия със заповед № РД – 50 – 3345/29.05.2008г. на кмета на Столична община. Изработването на ПУП е било необходимо с оглед приетия ОУП на Столична община. Изработен е проект и план-схеми на техническата инфраструктура, с обяснителни записки към тях. Същите са съобщени с обявление, обнародвано в ДВ, съгласно чл. 128, ал.1 ЗУТ, като е предоставена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. На няколко пъти, проектът е върнат за преработка с решение на ОЕСУТ. Процедурата по обявяване е повторена на основание чл. 128, ал.10 ЗУТ, като проекта е обявен в ДВ, бр. 37/04.05.2018г. Проведено е обществено обсъждане. Постъпилите възражения са били частично уважени или отхвърлени. В заключение, процесният проект е приет с решение по допълнителна т.7 от заседание на ОЕСУТ, проведено на 10.07.2018г., за което е съставен протокол № ЕС-Г-53/10.07.2018г. Депозирани от жалбоподателите възражения са били разгледани и обсъдени на заседания на ОЕСУТ от 23.05.2017 г. и на 10.07.2018 г.

Правото на участие на заинтересованите лица в производството пред административния орган е гаранция, че обстоятелствата от значение за преписката биха били изяснени в максимална степен и същата би приключила с издаването на материално законосъобразен индивидуален административен акт. В случай, че това право органът не е предоставил, заинтересованите от акта лица, в производството по съдебното му оспорване могат да изложат доводите за незаконосъобразност на градоустройствената разработка и ангажират доказателства, обуславящи

извод за материалната незаконосъобразност на решението, с която се одобрява ПУП-ПРЗ. С оглед на тези съждения, не са налице основанията за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК, и съобразно обективизираното в съдебната практика и теорията становище, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган.

На четвърто място, съгласно чл. 110, ал. 1 от ЗУТ подробните устройствени планове могат да бъдат: план за регулация и застрояване - ПРЗ /план за регулация на улици и поземлени имоти и за режим на застрояване/; план за регулация - ПР /план за регулация на улици и поземлени имоти без режим на застрояване/; планът за регулация може да бъде план за улична регулация - П. /план за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти на публичната собственост/; план за застрояване - ПЗ; работен устройствен план - РУП /план за застрояване и силуетно оформяне/; парцеларни планове за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии.

Одобреният проект е постановен на основание чл. 115, ал.1 и ал.2 ЗУТ; т.2, т. 15, т.16 и т. 34 от Приложението към чл. 3 ал.2 от ЗУЗСО, чл.134 ал.1 т.1 и ал.2 т.2, чл. 22, чл.31, ал.1, 2, 4, 5, чл.32, чл.33 и чл.35, чл.79 от ЗУТ, чл. 21, чл. 60 ал.3 от Наредба №7/2003г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, приложение № 1 към чл. 21 и Приложение № 2 към чл. 81 от Наредба № 7/2003 г. ПУП е одобрен на основание чл. 134, ал.1 т.1 ЗУТ /в ред. преди изм. ДВ, бр. 25/26.03.2019г./, поради настъпили съществени промени в обществено-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът/, във връзка ал. 2, т. 2 ЗУТ /при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план/. Следователно ПУП е одобрен на две самостоятелни правни основания за съобразяване с КККР /приета със Заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителен директор на АГКК/, както и поради настъпили съществени изменения в устройствените условия. Налице са били предпоставките по чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, свързани с одобряването на ОУП на [населено място] 2009 г. Одобреният ПУП- ПРЗ е изработен върху влязлата в сила КК за територията на Столична община, район „И.“, с което е спазено условието по чл. 115, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ, както и съдържа всички посочени в чл. 108, ал. 2 ЗУТ планове и

схеми.

Съгласно чл. 22, ал. 4 ЗУТ, ново строителство в съществуващите жилищни комплекси се предвижда въз основа на подробен устройствен план по чл. 110, ал. 4 - план за регулация и застрояване за преструктуриране на жилищния комплекс в обхват най-малко територията на един квартал с комплексно застрояване. Съгласно чл. 110, ал. 4 от ЗУТ, за преструктуриране на жилищни комплекси се изработва и прилага план за регулация и застрояване. Легална дефиниция на понятието „преструктуриране на жилищни комплекси“, както е ж.к „Д. 2- II част“, се съдържа в § 5, т. 24 от ДР на ЗУТ и това е промяна на тяхната структура и застрояване, в това число и чрез образуване на урегулирани поземлени имоти за съществуващи и за нови сгради, за обществено озеленяване, както и за друго предназначение, въз основа на подробен устройствен план.

Установи се посредством експертното становище на арх. Б., че от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 са отредени УПИ I-1580 от кв.14б, УПИ VII-1580 от кв.7, както и са отнети площи, които попадат в улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249, улица-тупик по о.т.335-о.т.336 и в разширение на [улица].

Първият по делото въпрос е правилно ли е определено правото на застрояване в УПИ I-1580 от кв.14б до 5 етаж с височина от 15 м. Съгласно чл. 22, ал. 6 ЗУТ при урегулиране на поземлени имоти в съществуващите квартали с комплексно застрояване, отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради се определят по правилата за комплексно застрояване. Плътността и интензивността на застрояване в такива имоти не може да надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Предназначението на терени, находящи се в един квартал, не може да бъде променяно с цел уплътняване на застрояването, ако не са постигнати нормативите за зелени площи, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1.

Процесният УПИ I-1580 от кв.14б по ОУП попада в „Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване“ /„Жк“/ съгласно т. 2 на Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, в която е допустимо изграждането на сгради за жилищно строителство. При създаване на индивидуални УПИ за жилищно строителство в изградените части на жилищните комплекси се спазват разпоредбите на чл. 22 от ЗУТ. Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, предвижда допустимите параметри на застрояване, както следва: плътност на застрояване - 40 %, К. -3, минимална озеленена площ - 40 %, максимална кота корниз за жилищни сгради – 26 м. и

максимална кота корниз за обществени сгради – 32 м. В случая при изработването на ПУП правилно са приложени параметрите за застрояване и в частност максимална кота корниз за жилищни сгради – 26 м. В този смисъл формално не е налице нарушаване на чл. 103, ал. 4 от ЗУТ - несъответствие на процесният ПУП- план за застрояване с изискванията на ОУП приет с Решение № 960/16.12.2009 г. на Министерски съвет. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗУТ, подробните устройствени планове /ПУП/ конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, както и на селищните образувания. Предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране. Съгласно чл. 110, ал. 1 и чл. 112, ал. 1 от ЗУТ, с ПУП - ПРЗ се определят структурата на територията, устройствените зони и територии с устройствен режим и конкретното предназначение на всеки поземлен имот. ПУП - ПРЗ определя предназначението на конкретен поземлен имот, но в рамките на вече предвиденото предназначение на територията, обхващаща този имот според ОУП.

Процесният ПУП- ПРЗ, който се отнася до имот с идентификатор № 68134.1505.1580 не противоречи на общия устройствен план. Съгласно чл. 103, ал. 4 ЗУТ всеки устройствен план се съобразява с предвижданията на концепциите и схемите за пространствено развитие и устройствените планове от по-горна степен, ако има такива, и представлява по отношение на тях по-пълна, по-подробна и конкретна разработка. Общият устройствен план определя общата структура на територията, предмет на плана, и преобладаващото предназначение на съставните и структурните части - местоположението и границите на териториите за населени места и селищни образувания; земеделските територии; горските територии; териториите за природозащита; териториите за културно-историческа защита; нарушените територии за възстановяване и териториите със специално, с друго или със смесено предназначение; общият режим на устройство на всяка от териториите по т. 1 на чл. 106 ЗУТ със съответните правила и нормативи, чиято конкретизация се постига с подробните устройствени планове и устройствените схеми към тях, както и с работните проекти. Тъй като нормата на чл. 103, ал. 4 ЗУТ е императивна, тя е задължителна за всички участници в процеса на проектиране и одобряване на подробни устройствени планове. Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗУТ, общите устройствени планове са основа за цялостното устройство на териториите на общините, на части от тях или на отделни населени места с техните землища. Предвижданията на общите устройствени планове, с които се определят

общата структура и преобладаващото предназначение на териториите, видът и предназначението на техническата инфраструктура и опазването на околната среда и обектите на културно-историческото наследство, са задължителни при изготвянето на подробните устройствени планове /Решение № 3907 от 07.04.2015 г. по адм. дело № 13233/2014г. на ВАС на РБ, II-ро отделение/. Следователно, параметрите на одобрените с процесното решение в оспорената част планове относно ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 следва да бъдат съобразени задължително със зоните и показателите, предвидени в действащия ОУП. Не се установява, че с промяната на един от устройствените показатели, а именно - макс. кота корниз в метри, ще се ограничи застрояването в района, каквито са били вероятно и доводите на ответника. Вярно е, че след като с ПУП са постигнати устройствените показатели за зона „Жк“ - плътност на застрояване, К., минимална озелена площ, обстоятелството, че предвидената застройка в имота е с по-ниска височина /15м./ от максимално допустимата /26м./, формално не прави проекта незаконосъобразен и не нарушава предвижданията на ОУП. Вярно е и, че противоречие с параметрите на устройствената зона би съществувало, ако същите са завишени, което в случая не е налице.

Въпреки това, се формира извод, че предвижданията на процесния план не отговарят на предназначението на зоната по ОУП и на градоустройствените параметри за тази зона съобразно приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, като е възможно да се предвиди застрояване, което да отговаря на определената в ОУП зона „Жк“, конкретно касаещо височината на бъдещите постройки, без да това се отрази на останалите показатели и най-вече да се запази площта на озеленяване в рамките на нормативните /решение № 13389/28.10.2020г. по адм.дело № 13783/2019г. на ВАС на РБ, II-ро отделение/. „Предвижданията на оспорения план за попадащите в тези УПИ части, които значително редуцират допустимите параметри на застрояване по отношение на застроена и разгърната застроена площ в тях, се определят от съда като противоречащи на ОУП“ /решение № 4615/03.07.2019г. по адм. дело № 10524/2018г. на АССГ, оставено в сила с решение № 5946/21.05.2020г. по дело № 11497/2019г. на ВАС на РБ, II-ро отделение/. В цитираното решение на ВАС е посочено също, че „административният орган е нарушил задължението си да приложи онези мерки, които са по-благоприятни за засегнатите от административния акт граждани, доколкото чрез тях се постига целта на закона. Неспазването на правилата за разумно, добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията на административния орган по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 ЗУТ води до материална

незаконосъобразност на оспорения акт“.

Настоящата съдебна инстанция приема, че оспореното решение в частта за УПИ I-1580 от кв.14б е незаконосъобразно поради липсата на конкретни мотиви, обуславящи определяне на по-ниската височина на бъдещата сграда. Както бе изложено и по-горе, предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране. С одобряването на ПУП с цитираните по-горе устройствени показатели се препятства възможността собствениците на имота да реализират в него строителство с кота корниз, определен в ОУП – 26 м. за жилищни сгради. Евентуално, би могло да се иска впоследствие изменение на ПУП, конкретно за имота, което предпоставя нова градоустройствена процедура с неясни продължителност и резултат, при положение че този въпрос може да бъде разрешен още при разглеждане на този ПУП, което ще бъде и икономически по-ефективно за собствениците на имота, предвид че административното производство е започнало служебно, а не – по инициатива на заинтересувани лица.

В конкретния случай административният орган е действал в условията на оперативна самостоятелност, за наличието на която съдът проверява и преценява дали е спазено изискването за законосъобразност /чл. 169 АПК/. С оглед утвърдилата се съдебна практика е необходимо излагането на подробни мотиви, в резултат на които е обективизирана и волята на СОС да се предвиди с оспорения ПУП по-ниско строителство за имота от посоченото в ОУП на [населено място].

По отношение на втория УПИ VII-1580 от кв.7, той е с конкретно предназначение за обществено обслужване и попада в устройствена зона „Оз1“ - зона за общественообслужващи дейности и озеленяване в градския район. Съгласно т.16 на Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, в тази зона е допустимо изграждането на сгради за обществено обслужване, като до 40 % от общата разгъната застроена площ в урегулирания поземлен имот може да бъде с жилищно предназначение. Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, предвижда допустимите параметри на застрояване, както следва: плътност на застрояване- 30 %, К. -1.2, минимална озеленена площ 50 %. В случая при изработването на ПУП правилно са приложени параметрите за застрояване в тази устройствена зона „Оз1“. Ето защо и по същите съображения и за този УПИ VII-1580 от кв.7 не е налице нарушаване на чл. 103, ал. 4 от ЗУТ - несъответствие на процесният ПУП-план за застрояване с изискванията на ОУП, приет с Решение № 960/16.12.2009г. на Министерски съвет. Въпреки това и доколкото УПИ VII-1580 от кв. 7 се образува от имот с идентификатор № 68134.1505.1580, налице са основания за отмяна на акта в оспорената му

част поради незаконосъобразност по отношение на УПИ I-1580 от кв. 14б и предвидената улична регулация, което обстоятелство има за последица и необходимостта от преразглеждане на предвиденото градоустройствено решение за УПИ VII-1580 от кв. 7.

Следва да се има предвид, че действащият ПУП, одобрен със Заповед № РД-50-09-718/30.12.1986г. на главен архитект на С., по който е бил построен жилищния комплекс, не е анализиран при постановяване на процесното решение, нито са изложени мотиви в какво се изразява предвиденото с него градоустройствено решение, така че да се обуслови и промяната за процесния имот. Лаконично е посочено, че приемането на ОУП е промяна на устройствените условия, при които е съставен действащият ПУП, но това касае местността на ж.к. „Д. 2-II част“, не и конкретно имотът на жалбоподателите. Съгласно § 2, ал. 3 ПЗР от ЗУЗСО при противоречие на подробния устройствен план с общия устройствен план се одобрява нов или се изменя действащия план /решение № 3751/04.06.2018 г. по адм. дело № 4102/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение № 5324 от 09.04.2019г. по адм. дело № 9419/2018г., II отд. на ВАС на РБ/. Административният орган следва да има основание да променя предназначението на имотите по действащия подробен устройствен план чрез изменението му, така напр. да установи дали по действащия ПУП и последвалия го ОУП имотът на жалбоподателя попада в различни устройствени зони /вж. подробно мотивите на решение № 6638 от 07.11.2019г. по адм. дело № 5408/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение № 14301 от 18.11.2020г. по адм. дело № 700/2020г. на ВАС, II-ро отделение/. Подобно изследване не е направено в оспореното решение, което препяства и проверката за неговата законосъобразност /вж. мотивите на решение № 3258 от 06.03.2019г. по адм. дело № 11267/2018 г. на ВАС, II-ро отделение; решение № 3880/12.03.2020г. по дело № 8167/2019г. на ВАС, II-ро отделение/. Идеята на законодателя е при наличието на съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът, и при одобряване или изменение на КК за урегулираната територия, след като е приет и ОУП за територията на [населено място], да се изменят ПУП за конкретни поземлени имоти в съответствие с предвижданията на ОУП. Именно тук следва да се акцентира и без да се влиза в разсъждения извън предмета на делото, че разпоредбата на чл. 103, ал. 3 ЗУТ регламентира обхвата на ПУП - определят се конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана. В текстовата част на оспорения акт липсва посочване на конкретното предназначение и начин на устройство на имота на жалбоподателите,

което прави и невъзможно да се извърши коректна проверка за съответствието му с графичната част, а оттам и за неговата материална законосъобразност.

Горното представлява пречка за изследване приложими ли са разпоредбите на чл. 15-17 ЗУТ. Според чл. 15, ал. 1, изр. второ във връзка с чл. 15, ал. 3 от ЗУТ урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи, като границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. В конкретния случай липсва съгласие на собствениците на поземления имот, обективизирано по посочения по-горе начин. Не е изследвано и обстоятелството дали за ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580, от който е отреден УПИ I-1580 от кв.14б и УПИ VII-1580 от кв.7, не е приложена първа регулация или същите не са били урегулирани, каквито са и основните доводи на жалбоподателя в настоящото производство /решение № 8718 от 10.06.2019г. по адм. дело № 14259/2018г. на ВАС, II-ро отделение/. В случаите, в които това се установява, приложимост намират чл. 15, ал. 1, изр. първо във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗУТ, като административният орган е следвало да определи необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура - публична собственост. За осъществяване на тези предвиждания с влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. Подобни изчисления не са извършени в оспорения ПУП, нито в някой от придружаващите го писмени документи. Настоящата съдебна инстанция намира, че след като за местността е имало действащ ПУП, преди постановяване на решението си административният орган е дължал конкретно изследване за всеки от имотите, които попадат в разработката, дали се променя тяхното отреждане по действащия план, а в процесния случай и какъв процент от площта на имот с идентификатор № 68134.1505.1580 се прехвърля в полза на общината. В този смисъл е и становището на вещото лице, което в приетото и неоспорено техническо изследване сочи, че 32,3 % от площта на имота на жалбоподателя попада в обхвата на уличната регулация съгласно одобрения план, т.е. с повече от 7 % над максимално допустимите по чл. 16, ал. 1 ЗУТ.

На следващо място, площ от терена на ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 от 890 кв.м. е предвидена за реализиране на

[улица].т.269-о.т.249, а 136 кв.м. попадат в разширението на [улица]/показани на приложение № 1 към СТЕ по букви Ж-З-Н-О-П и И-К-М-Л/. [улица]е първостепенна улица от IV клас, като съгласно одобрения план е предвиден напречен профил с широчина 22 м., състоящ се от пътно платно с широчина 12 м. и прилежащи тротоари с широчина по 5 м. Този профил на главна улица IV клас съответства на Приложение № 16 към чл.77 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии. Съгласно чл. 80 ал.1 от ЗУТ широчината на обслужващите улици в населените места се определя с подробния устройствен план и в зависимост от необходимостта от изграждане на инфраструктура, гарантираща нормалното функциониране на територията. Дори и да се приеме, че актът не се оспорва в частта, с която се отнема площ от имота на жалбоподателите за разширение на [улица], то общата площ, която е предвидена за улична регулация, съотнесена към площта на имота отново надвишава като процент максимално допустимия по чл. 16, ал. 1 ЗУТ.

Проектирането на [улица].т.269-о.т.249 е свързано със създаването на пешеходна алея между кв.7 и кв.14б и отпадането на част от [улица]между о.т.357-о.т.356. Съгласно чл. 79 от ЗУТ устройствените планове следва да осигуряват обществени паркинги, условия за провеждане на пешеходното движение чрез изграждане на тротоари, пешеходни алеи, пасажи, улици и зони, както и на велосипедното движение - чрез велосипедни алеи, провеждани самостоятелно или в напречния профил на улицата. Никъде в оспореното решение не се съдържат правни и фактически основания за одобряване на уличната регулация, с изключение на: „създават се условия за провеждане на пешеходното движение чрез изграждане на тротоари и пешеходни алеи; създават се условия за провеждане на велосипедното движение чрез изграждане на велосипедни алеи“. Други мотиви липсват. Не са обсъдени и показателите за тези улици по смисъла на приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, доколкото същите биха могли да попаднат в обхвата на зона „Тти“ -терени за транспортна инфраструктура или „Тзв“ - терени за озеленяване на улици, реки, дерета, открити канали и сервитути. Нещо повече, за някои имоти, изброени конкретно в акта и различни от процесния, е посочено изрично, че планът за регулация за тези УПИ не подлежи на одобряване преди спазване на изискването на чл. 15, ал. 3 и ал. 5, съответно чл. 17, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ.

Следва да се посочи, че съгласно константната съдебна практика: „липсата на мотиви защо административният орган е избрал определено

регулационно и застроително разрешение прегражда възможността за правилна преценка на законосъобразността на акта и спазване на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК“ /решение № 8776 от 28.06.2018 г. по адм. дело № 2694/2018г. на ВАС, II-ро отделение/. По преписката не се съдържа друг вариант за възможното ситуиране на трасето на тази улица, която с оглед заключението на вещото лице арх.Б. преминава през имота и го разделя на две отделни УПИ. Липсата на конкретни мотиви за наличието или липсата на друго градоустройствено решение прегражда извършването на преценка дали предвижданията за имота засягат правата и интересите на собствениците в степен по-голяма от необходимото за постигане целта на закона. Така вж. решение № 15253/12.11.2019г. по дело № 7728/2019г. на ВАС, II-ро отделение; решение № 6638 от 07.11.2019г. по адм. дело № 5408/2019г. на АССГ, оставено в сила решение № 14301 от 18.11.2020г. по адм. дело № 700/2020г. на ВАС, II-ро отделение.

Въз основа на доказателствата съдържащи се в представената от ответника административна преписка се установи, че предложението в друг вариант за улична регулация не са били предмет на разглеждане в нито едно от заседанията на ОЕСУТ. Тук е мястото да се посочи, че преди издаването на решението [улица]е съществувала с конкретно трасе, което по новия ПУП се измества, разделяйки имота на жалбоподателите на две части, а част от улицата между о.т.357-о.т.356 отпада, т.е. предвидена е за затваряне.

При липсата на доказателства, че са изследвани всички възможни начини за отреждане на ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 в частта по букви В-Д-Е-Ж-З-И-К-Р-Г-В, съдът не може да обуслови и извод, че избраният от органа вариант е по-целесъобразен, а именно: в по-малка степен да засяга имота на жалбоподателите и да отнема по-малка площ от него за реализиране на улица. Ако съществуват две или повече законосъобразни възможности, органът е длъжен при спазване закона да избере тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. В контекста на изложеното и предвид липсата на мотиви по чл. 16, ал. 1 ЗУТ, проектираната уличната мрежа /по о.т.335-о.т.269-о.т.249/, не може да се приеме, че е одобрена при спазване чл. 6 от АПК и чл. 108, ал. 5 от ЗУТ. Ответният орган не се е аргументирал, че е избрал най-благоприятното за обществото решение, нито е анализирал по какъв начин е засегнат интересът на лицата собственици на имоти в обхвата на плана /решение № 5727/04.10.2019г. по адм. дело № 13364/2018г. на АССГ, оставено в сила с решение № 13389/28.10.2020г. по дело № 13783/2019г. на ВАС, II-ро отделение/.

На следващо място, 150 кв. от ПИ с идентификатор № 68134.1505.1580 се отнемат за улица- тупик по о.т.335-о.т.336 / ситуирана по букви А-Б-В-Г-А на приложение № 1 към СТЕ/. Съгласно чл.81 ал.1 от ЗУТ във вр. чл.148 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии допуска проектиране на задънени улици за осигуряване на достъп до ограничен брой урегулирани поземлени имоти, които трябва да имат широчина най-малко 3.5 м., а в градовете, когато задънената [улица] урегулирани поземлени имота - най-малко 6 м., като задънените улици, по-дълги от 100 м, накрая завършват с уширение, осигуряващо обръщането на автомобилите в обратна посока. От заключението на вещото лице, не се установява да са нарушени тези нормативни показатели. Въпреки това, то е посочило в откритото съдебно заседание, че е редно тази улица да е проектирана от два съседни имота – с идентификатори 68134.1505.1580 и 68134.1505.2349, т.е. да не попада изцяло в имота на жалбоподателите при условие, че не засяга съществуващи законно изградени сгради. В синхрон с доводите, изложени по-горе и касаещи оперативната самостоятелност на органа да взема едно или друго решение, за конкретната част от имота се е дължала преценка за икономически най-законосъобразното решение, в защита на частния интерес. В акта не са изложени и съображения каква е целта за създаването на улица-тупик, кои са имотите, които тя ще обслужва и има ли друг предвиден начин да се осъществи достъп до тях.

Вярно е, че производствата по създаване и/или изменение на планове за регулация и застрояване нямат вещноправен ефект и не засягат правото на собственост или други вещни права /решение № 14012/12.11.2020г. по адм. дело № 13779/2019г. на ВАС, II-ро отделение/. Единствено влезият в сила подробен устройствен план може да бъде основание за отчуждаване на имоти – частна собственост, но само при наличие на изрично установените в закона предпоставки /чл. 21 и сл. от ЗОС/ и след предварително предоставяне на равностойно обезщетение. Самото производство и актът, с който се извършва отчуждаване на имоти – частна собственост, за задоволяване на общински нужди, подлежат на самостоятелен контрол за законосъобразност- чл.27 от ЗОС. В оспорения ПУП липсват правни мотиви за провеждането на последващи отчуждителни процедури, въз основа на които отнетата площ от имота на жалбоподателите преминава в собственост на общината, а както се посочи по-горе, не са представени и договори по чл. 15, ал. 3 и ал. 5, съответно чл. 17, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ. Съгласно константната съдебна практика - при одобряване на план, в който се предвижда и принудително

отчуждаване на частни имоти, в тежест на административния орган е да докаже наличието на фактическите основания за това, като изложи мотиви какво налага промяната предназначението на имота и евентуалното му бъдещо отчуждаване с цел реализиране предвиждането за обществено-обслужваща функция – улица, тротоар, пешеходна алея. Административният орган не е изложил никакви съображения нито в оспореното решение, нито в документите, намиращи се административната преписка, за това, че общинските нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин, а само декларативно е посочил целесъобразността на решението, съответстващо на изискванията на чл.108 ал.5 ЗУТ. Така вж. решение № 15253/12.11.2019 г. по дело № 7728/2019г. на ВАС, II-ро отделение.

Основателен е аргументът на жалбоподателите [фирма], представлявано от Й. Р. Г., А. М. С., С. П. С., З. Г. Д., Й. Г. Й. за допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, според която предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Проектът за ж.к. „Д. 2 – II част“ е изработен като план за регулация и режим на застрояване за реструктуриране на съществуващия жилищен комплекс. Наличното застрояване е определило една от целите на реструктурирането - максимално запазване на начина и характера на застрояване и урегулиране, съобразено с имотните граници на собствения на жалбоподателите имот с идентификатор № 68134.1505.1580, което в случая не е направено. Преценката за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл. 108 ал.5 от ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед отделните имоти, но и при съобразяване на цялостното устройствено решение за комплекса и в частност за кв.7 и кв.14б. Безспорно следва да се намери справедлив баланс между частния и обществения интерес. Естествено е, че всяко лице претендира застрояване в собствения си недвижим имот в максималните параметри, но структурното устройствено решение следва да бъде съобразено и с множество други фактори, като напр. по-благоприятна жизнена среда, която е свързана с ограничаване на презастрояването в столицата, площи, предназначени да отдих, озеленяване, спортно-атракционни дейности, детски площадки и т.н. В настоящия случай и за конкретния имот не са изложени достатъчно обосновани аргументи за превес на обществения над частния интерес, обезпечаващи по-ниското строителство и отнемане от имота на площи за изграждане на транспортна инфраструктура. Действително налице е правомощие на административния орган да избере вариант на ПУП,

който да одобри при наличие на различни предложения за това. Съобразно обаче приетия вариант следва да са посочени фактически и правни основания, както и да са изложени мотиви защо именно той е предпочетен. В настоящия случай именно в това се състои установеното нарушение- липса на мотиви, правни и фактически основания за одобряване на избрания вариант, което пък препятства и съдът да провери неговата законосъобразност Така вж. решение № 5519 от 26.04.2018г. по адм. дело № 13880/2017г. на ВАС, II-ро отделение.

Конкретните регулационни предвиждания, вкл. отреждането за имотите, параметрите за застрояване в допустимите от закона, респ. ОУП граници, техническата инфраструктура са въпроси по целесъобразност, които са предоставени на свободната преценка на органа. При наличието на повече от една възможности, всяка от които е законосъобразна, изборът на определено регулационно и застроително решение е в оперативната самостоятелност на административния орган. По аргумент от чл.169 от АПК компетентността на съда да я контролира е ограничена до преценката за нейното съществуване и съответствието на акта със закона. Действително настоящият съдебен състав може единствено да съобрази дали ответникът е разполагал с дискрецията да одобри ПУП съобразно изготвения проект, но предмет на изследване е и спазено ли е изискването за законосъобразност на административните актове от СОС /чл. 169 от АПК/. Трябва да бъдат съобразени и принципът за съразмерност, изискващ административният орган да прилага онези мерки, които са по-благоприятни за гражданите, чиито права и законни интереси са засегнати от административния акт, и принципът за икономично осъществяване на предвижданията на плана и възможност за целесъобразно устройство на територията. Преценката за икономичност и целесъобразност на плана не е отчетена, както от гледна точка на цялостното устройствено планиране, така и от гледна точка на правата и интересите на конкретния адресат. Предвижданията за имота на жалбоподателите засягат правата и интересите им в степен по-голяма от необходимата за постигане целите на закона. В съответствие със ЗУТ и ЗУЗСО и преследваната легитимна цел съдът установи, че незаконосъобразно е извършена намесата от страна на СОС при одобряването на ПУП- ПРЗ за имот с идентификатор № 68134.1505.1580, попадащ в УПИ VII-1580 от кв.7 и УПИ I-1580 от кв.14б, улица-тупик по о.т.335-о.т.336 от кв.7 и улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.14б, защото не е намерен балансът между частния и обществения интерес. Така вж. решение № 15253 от 12.11.2019г. по адм. дело № 7728/2019г., решение № 5946 от 21.05.2020г. по адм. дело №

11497/2019г. на ВАС, II-ро отделение и др.

В заключение, при изследване на всички критериите по чл. 146 АПК във връзка с чл.168 АПК, настоящата съдебна инстанция обоснова извод за незаконосъобразност на **РЕШЕНИЕ № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018г.** на СОС в оспорваната му част, тъй като същото, макар и издадено от компетентен административен орган и при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения, е постановено в противоречие с установената в чл. 59, ал. 2, т. 4-5 АПК писмена форма, както и при неспазване на материалния закон и неговата цел. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 АПК, ответната страна не установи съществуването на фактическото основание, което е посочила в административния акт и изпълнението на законовите предпоставки, за да настъпят целените с издаването му неблагоприятни правни последици за оспорващите страни.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени направените по делото съдебно-деловодни разноски за платени държавна такса за обявяване в ДВ и депозит за вещо лице в общ размер на 520.00 /петстотин и двадесет/ лева. На всеки от тях се дължи и сумата, която е заплатил за държавна такса за образуване на дело, както следва: на ФЛ – по 10.00 лева, на ЮЛ – 50.00 лева. Поотделно на всеки от жалбоподателите ответникът дължи и разноски за осъщественото процесуално представителство – сумата в размер на 400.00 лева, уговорена в договорите за правна защита и съдействие и платена в брой, общо 2 000.00 лева съгласно приложения по делото списък. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар не следва да бъде уважено, поради фактическата и правна сложност на спора. Отделно, към датата на приключване на устните състезания разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определяща възнаграждението за процесуално представителство по дела по ЗУТ – 600.00 лева, е била отменена. Следователно, приложение е намирала разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г., в която се определя възнаграждение в размер на 500.00 лева за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без материален интерес. Към настоящия момент с разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. се предвижда възнаграждение за този вид дела в размер на 900.00 лева. Независимо от това коя от редакциите на чл. 8 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. ще се приложи, то определеният в тях размер на дължимото адвокатско възнаграждение е по-висок от

уговореното и платено по договорите за правна защита и съдействие, което прави възражението за прекомерност неоснователно и по това съображение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град*, II отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от Й. Р. Г., А. М. С., С. П. С., З. Г. Д., Й. Г. Й. **РЕШЕНИЕ № 544 по Протокол № 58 от 26.07.2018г.** на СОС, относно одобрения план за регулация и застрояване на местност ж.к. „Д. 2-II част”, район „И.” в граници: [улица], [улица], [улица], [улица], без УПИ и улици по т.4 и т.5 и без кв.16 по т.6, както и без допускане на намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица, **в частта за имот с идентификатор № 68134.1505.1580, попадащ в УПИ VII-1580 от кв.7 и УПИ I-1580 от кв.146, улица-тупик по о.т.335-о.т.336 от кв.7 и улична регулация по о.т.335-о.т.269-о.т.249 между кв.7 и кв.146.**

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на [фирма], представлявано от Й. Р. Г. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица]-168, ет.4, ап.7, А. М. С. ЕГН [ЕГН], С. П. С. ЕГН [ЕГН], З. Г. Д. ЕГН [ЕГН], Й. Г. Й. ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 520.00 /петстотин и двадесет/ лева, представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски за обявяване в Държавен вестник и депозит за вещо лице.

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на [фирма], представлявано от Й. Р. Г. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица]-168, ет. 4, ап. 7, сумата в размер на 450.00 /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща държавна такса за образуване на делото и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на А. М. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица] сумата в размер на 410.00

/четиристотин и десет/ лева, представляваща държавна такса за образуване на делото и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на С. П. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица], сумата в размер на 410.00 /четиристотин и десет/ лева, представляваща държавна такса за образуване на делото и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на З. Г. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [населено място], [улица] сумата в размер на 410.00 /четиристотин и десет/ лева, представляваща държавна такса за образуване на делото и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

ОСЪЖДА Столична община, чрез Направление „Архитектура и градоустройство“ – [населено място], [улица], да заплати на Й. Г. Й. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [населено място], [улица] сумата в размер на 410.00 /четиристотин и десет/ лева, представляваща държавна такса за образуване на делото и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: